

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ โดยผู้วิจัยสร้างชุดการสอนแบบบรรยายแบ่งออกเป็นชุดการสอนย่อย เรื่องประวัติความเป็นมาของจังหวัดชัยภูมิบุคคลสำคัญในจังหวัดชัยภูมิ สถานที่สำคัญในจังหวัดชัยภูมิ โบราณสถานในจังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนโนนกกอกวิทยา อำเภอเกษตรสมบูรณ์ สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 80 คน ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูล ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

4.1.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.1.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนกับนักเรียนตามขั้นตอน ดังนี้ การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) กลุ่มเล็ก (1:10) และการทดลองภาคสนาม (1: 40) ได้ค่าประสิทธิภาพ 80.83/75.33 83/78 และ 81.56/82.90 ตามลำดับ

4.1.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนวิชา
ท้องถิ่นของเรา (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	T	P-VALUE
กลุ่มทดลอง	40	16.52	3.60	1.82	.07
กลุ่มควบคุม	40	17.87	3.98		

$$P = .07 > .01$$

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความ
สามารถทางการเรียนวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิไม่แตกต่างกัน

4.1.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาท้องถิ่นของ
เรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	T	P-VALUE
กลุ่มทดลอง	40	41.20	3.60	13.22	.00
กลุ่มควบคุม	40	28.62	4.81		

$$P = .00 < .01$$

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ใน
จังหวัดชัยภูมิ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนสูงกว่าผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ใน
จังหวัดชัยภูมิของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ
ปรากฏผลว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบบรรยาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า
นักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับ
สมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัด

ชัยภูมิของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชลิตา โสทธิมัย (2537) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ ในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ปรากฏผลนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับปราโมทย์ ขวัญชัยรัตนภูมิ (2537) วัฒนา สิงหนุวัฒน์ (2533) บุญเลิศ เสียงสุขสันต์ (2531) และธวัชชัย หินเมืองเก่า (2537) Brawley (1975) Medonald (1973) Rankowski (1975) ทดลองใช้ชุดการสอนผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากการวิจัยครั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เนื่องจาก

4.2.1 ชุดการสอนวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนอย่างระบบด้วยการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบ 1:1 แบบ 1: 10 และสามารถนำชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 81.56 / 82.90 จึงทำให้ชุดการสอนวิชาท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของไอศุรีย์ ทรรพพสุ (2530) ที่ได้สร้างชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพวิชาสังคมศึกษา มลิวัดย์ สาระคง (2532) พิสมัย แสงพันธ์ (2530) อภิชาติ เริงฤทธิ์ (2529) มณีรัตน์ แสนศักดิ์ (2530) เขียว ดาหัวโทน (2532) สมคิด ชันทอง (2530) เบญจมาพร ภาศมณี (2536) ซึ่งผลการทดลองใช้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

4.2.2 ชุดการสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จัดอยู่ในรูปของสื่อประสม ประกอบด้วยแผ่นพับ สไลด์ บัตรคำถาม บัตรคำตอบ เกมต่อประโยค เกมจับคู่ความสัมพันธ์ ซึ่งชุดการศึกษาดังกล่าว ประกอบด้วยสื่อหลายรูปแบบ สามารถช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน ต่อสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถความสนใจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อิสระจากอารมณ์บุคลิกภาพของครู ลดปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล (สันทัต ภิบาลสุข และ พิมพ์ใจ ภิบาลสุข, 2524) โดยเฉพาะ สไลด์เป็นสื่อที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน เป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียนแตกต่างจากที่เคยเรียนตามปกติ นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเองสามารถดูภาพได้นาน ๆ และสามารถช่วยในการทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกื้อกุล คูปรัดน์ และคณะ (2518)

และผลงานวิจัยของ ประดิษฐ์ เกษมสินธุ์ (2534) เสมอศักดิ์ ภักดีรัตน์ (2534) และปราโมทย์ ขวัญชัยรัตนภูมิ (2537) ที่พบว่านักเรียนเรียนโดยใช้สื่อประสม ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4.2.3 บรรยายภาคในการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าบรรยายภาคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน โดยใช้ชุดการสอนเป็นไปในทางที่ดี คือนักเรียนยิ้มแย้มแจ่มใส สนุกสนาน สามารถร่วมทำแบบฝึกหัดท้ายบทเสร็จในเวลาอันรวดเร็ว ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ และเสนอความคิดเห็นที่หลากหลาย ตลอดจนร่วมกันสรุปบทเรียนได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น การเสนอแนวทางในการอนุรักษ์แหล่งโบราณสถานในจังหวัดชัยภูมิ นักเรียนไม่รู้ลึกเปื้อน และตื่นเต้นกับสื่อที่ครูเสนอใหม่ ๆ เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและหลักการสร้างชุดการสอนที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด ความสนใจ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม อภิปราย แสดงความคิดเห็น การสอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดและหลักการของชุดการสอนของ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2522) สันหัต ภิบาลสุข และพิมพ์ใจ ภิบาลสุข (2525) วรกิต วัดข้าวหาลาม (2534)

4.2.4 เนื้อหาของบทเรียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันโดยเฉพาะเรื่องท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ ที่กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของจังหวัดชัยภูมิ บุคคลสำคัญในจังหวัดชัยภูมิ สถานที่สำคัญในจังหวัดชัยภูมิ โบราณสถานที่สำคัญในจังหวัดชัยภูมิ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ เข้าใจ และจดจำได้ง่าย ดังที่กรมวิชาการ (2536) กล่าวว่า การจัดการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างแท้จริงต้องเป็นการศึกษาที่สอดคล้อง เกื้อกูลต่อชีวิตจริง สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่น การศึกษาเพื่อชีวิตที่ ทำประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งเรื่องท้องถิ่นของเรา 1 (ส 071) ในจังหวัดชัยภูมิ จัดเป็นการพัฒนาหลักสูตร ที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น อยู่บนพื้นฐานของสภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม มุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรัก ห่วงเห่น เกิดความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดของตนเอง และเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการพัฒนาท้องถิ่นของตน (กรมวิชาการ,2538) และในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น เปิดโอกาสให้โรงเรียนสนับสนุนเรื่องของท้องถิ่นโดยมุ่งให้ครูและนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพราะเป็นการตอบสนองต่อเป้าหมายของการพัฒนาหลักสูตรให้

สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น คือการพัฒนาการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ และได้ประสบการณ์จากสิ่งใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนสามารถอยู่ในสังคมและพัฒนาตนเองได้ดีที่สุด (กรมวิชาการ, 2536)

4.2.5 ครูใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เป็นการสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ ครูได้เตรียมสื่อการสอนไว้แต่ละชุด พร้อมกับกำหนดรายละเอียดขั้นตอนของการใช้อย่างต่อเนื่อง การที่ครูได้มีการวางแผนในการใช้สื่อที่ชัดเจน ต่อเนื่อง จึงส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสุพรรณพรณ ตันติพลาผล (อ้างถึงในเสมอศักดิ์ ภักดีรัตน์, 2534) กล่าวไว้ว่าการใช้สื่อหลายชนิดมาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบ มีความสัมพันธ์ ส่งเสริมซึ่งกัน และกันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้